

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/64/2023
Identifikačné číslo spisu: 6121386457
Dátum vydania rozhodnutia: 24.01.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:6121386457.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o, Bratislava-mestská časť Ružinov, Prievozská 2, IČO: 35 724 803 zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s. r. o., Bratislava-mestská časť Ružinov, Prievozská 2, IČO: 53 255 739, proti žalovanému J. P., narodenému XX. E. XXXX, I. V. I., Ď. XXX, zastúpenému advokátskou kanceláriou V4 JURISTIC group, s. r. o., Bratislava-mestská časť Petržalka, Furdekova 16, IČO: 50 192 205, o zaplatenie 2 655,40 eur, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 32Csp/66/2021, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11CoCsp/37/2022 z 21. decembra 2022, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoCsp/37/2022 z 21. decembra 2022 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) napadnutým uznesením sp. zn. 11CoCsp/37/2022 z 21. decembra 2022 odmietol odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Žiline (ďalej len „súd prvej inštancie“) č. k. 32Csp/66/2021-166 zo 7. júla 2022, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 2 090,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2 090,55 eur od 2. decembra 2020 do zaplatenia v mesačných splátkach vo výške 50,65 eur s tým, že prvá splátka je splatná najneskôr do 15 dní nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti rozsudku, každá ďalšia splátka je splatná do 15 dní nasledujúceho mesiaca až do úplného zaplatenia dlhovanej sumy, všetko pod následkom straty výhody splátok (výrok I.); žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie právne vec posúdil v súlade s ustanoveniami § 1 ods.1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 11. júna 2010 do 31. marca 2015 (ďalej len „zákona č. 129/2010 Z. z.“), § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 1. decembra 2011, § 2 písm. b), d), h), i), j) a l) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11. júna 2010, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy 2. marca 2017, § 52 ods.1 až 4, § 54 ods. 2, § 517 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších

predpisov), § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania ustálil, že žalovaný uzavrel zmluvu o úvere z 2. marca 2017 s právnym predchodcom žalobkyne (Všeobecná úverová banka, a. s. Bratislava), na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 2 910 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 95 mesačných splátkach vo výške 50,65 eur s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 15,70 %, ročnou percentuálnou mierou nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 17,88 %, priemernou RPMN vo výške 13,31 % a celkových nákladov spotrebiteľa vo výške 2 283,90 eur. Z dôvodu nesplácania úveru riadne a včas, právna predchodkyňa žalobkyne predčasne zosplatnila úver, ktorú skutočnosť písomne oznámila žalovanému výzvou na plnenie z 13. novembra 2018 so zostatkom neuhradenej pohľadávky vrátane príslušenstva vo výške 2 813,57 eur, ktorú výzvu žalovaný prevzal 23. novembra 2018. Následne rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávky z 13. novembra 2020 postúpila pohľadávku vo výške 3 935,47 eur na žalobkyňu. Súd prvej inštancie považoval nárok vo výške 2 090,55 eur za dôvodný, lebo z poskytnutého úveru vo výške 2 910 eur žalovaný uhradil sumu 819,45 eur. Spolu s istinou priznal preto žalobkyňi úrok z omeškania vo výške 5 % od 2. decembra 2020 do zaplatenia, ktoré priznané plnenie povolil žalovanému splácať v 50,65 eur mesačných splátkach. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol z dôvodu, že právna predchodkyňa žalobkyne nepostupovala v súlade s § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ak neskúmala životné náklady žalovaného na bývanie, stravu, dopravu a domácnosť, ako aj na zdravotnú starostlivosť s cieľom získať objektívny obraz o jeho finančnej situácii. V kontexte uvedeného skonštatoval, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie splnenia povinnosti veriteľa skúmať bonitu klienta, preto považoval úver za bezúročný a bezpoplatkový. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s § 262 v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

3. Odvolací súd odmietol odvolanie žalovaného v súlade s § 386 písm. b) CSP z dôvodu jeho podania neoprávnenou osobou. Dôvodil, že odvolanie nebolo podpísané konateľom advokátskej kancelárie splnomocnenej na zastupovanie žalovaného v konaní, ale fyzickou osobou H. Q.. S poukazom na § 13 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánu verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon e-Governmente“), § 821 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poukázal na to, že advokáti sú povinní v konaní pred súdom doručovať podania do elektronickej schránky súdu a používať pri elektronickej komunikácii so súdom elektronickejštránku aktivovanú na doručovanie, ktorej sú majiteľom, a v tomto zmysle je obligatórna náležitosť odvolania jeho podpis (§ 127 ods. 1 písm. e) CSP) splnená vtedy, ak je odvolanie podané elektronickejštránkou autorizované kvalifikovaným elektronickejštránkovým podpisom alebo kvalifikovanou elektronickejštránkou pečaťou patriacim advokátovi, ktorý zastupuje odvolateľa, a to buď z titulu plnomocenstva, alebo udeleného substitučného splnomocnenia (§ 23 ods. 12 zákona o e-Governmente). Odvolací súd zdôraznil, že zmyslom a účelom autorizácie elektronickejštránkového podania vo veci samej, ktorým je odvolanie, je záruka identifikácie strany sporu a autenticity podania. Autorizácia podania vo veci samej, uskutočneného v elektronickejštránkovej podobe, nahrádza podpis konajúcej osoby a slúži na identifikáciu osoby, ktorá predmetné podanie vo veci samej spísala a podpísala, treba považovať tú osobu, ktorej v zmysle overenia patrí kvalifikovaný elektronickejštránkový podpis alebo kvalifikovaná elektronickejštránková pečať. Zdôraznil, že pri posúdení (ne)splnenia zákonnej podmienky v prípade elektronickejštránkovej podoby odvolania je rozhodujúce, ktorej osobe patrí kvalifikovaný elektronickejštránkový podpis použitý na autorizáciu podaného odvolania. Na základe uvedených okolností odvolací súd teda dospel k záveru, že ak podané odvolanie bolo autorizované kvalifikovaným elektronickejštránkovým podpisom fyzickej osoby H. Q. na základe predloženého plnomocenstva z 1. septembra 2020, udeleného v zmysle § 23 ods. 4 zákona o e-Governmente, nemožno hovoriť o splnení podmienky spísania a podpísania odvolania splnomocneným zástupcom žalovaného, ale ide o podanie bez autorizácie odvolania. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo/22/2020, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. I. ÚS 484/2019-47 z 11. februára 2020, a ustálil, že podanie odvolania žalovaným elektronickejštránkou, avšak bez zaručeného elektronickejštránkového podpisu zvoleného právneho zástupcu, jeho nedoplnením v listinnej podobe v lehote 10 dní v zmysle § 125 ods. 2 CSP, alebo ani v elektronickejštránkovej podobe autorizované podľa osobitného predpisu, nespĺňa náležitosti odvolania podľa § 363 CSP, čo má za následok jeho odmietnutie v zmysle § 386 písm. b) CSP. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s § 396 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej len „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovení § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Namietal porušenie práva na spravodlivý proces z dôvodu nesúhlasu s posúdením splnenia zákonnej náležitosti odvolania podpísaného povereným advokátskym koncipientom R. J. Y. Citujúc § 16 ods. 2 zákona č. 586/2003 z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákona o advokácii“) dôvodil, že advokátsky koncipient je zamestnancom advokáta, resp. obchodnej spoločnosti poskytujúcej právne služby podľa zákona o advokácii, ktorý vykonáva právnu prax za účelom nadobudnutia vedomostí a osvojenia si skúseností potrebných na výkon advokácie. Počas tejto praxe je advokát oprávnený poveriť advokátskeho koncipienta vykonaním jednotlivých úkonov právnych služieb, ktoré advokátsky koncipient robí samostatne. Oprávnenie advokáta dať sa substitučne zastupovať iným advokátom alebo poveriť jednotlivými úkonmi právnych služieb advokátskeho koncipienta, vyplýva priamo zo zákona. Dovolateľ podotkol, že na úplný prístup a disponovanie s elektronickou schránkou právnickej osoby v neobmedzenom rozsahu advokátskej kancelárie V4 JURISTIC group, s. r. o., Bratislava-mestská časť Petržalka, Furdekova 16, IČO: 50 192 205, v zmysle § 13 a nasl. zákona o e-Governmente, splnomocnil H. Q. udeleným plnomocenstvom z 1. septembra 2020. Nesúhlasil s procesným postupom odvolacieho súdu, ktorý si nevyžiadal poverenie z advokátskej kancelárie k podpísanému odvolaniu, nakoľko sa jednalo o podpis advokátskeho koncipienta R. J. Y., zapísaného v Slovenskej advokátskej komore pod reg. č. 910670. Podľa dovolateľa odvolanie disponuje obligatórnou náležitosťou - podpisom advokátskeho koncipienta. I napriek uvedenému odvolací súd neskúmal podpis advokátskeho koncipienta, ale sa obmedzil na skúmanie elektronického podpisu H. Q., ktorá v podstate iba odoslala už podpísané odvolanie obdobne tak, ako by to uskutočnila Slovenská pošta a. s. Zároveň nesúhlasil s názorom odvolacieho súdu, ktorý s poukazom na nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 484/2019-47 z 11. februára 2020, stotožnil odvolanie s dovolaním a subsumoval splnenie totožných obligatórných náležitostí k obom opravným prostriedkom, čím môže dochádzať k porušovaniu práva na spravodlivý proces garantovaného v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy. Dovolateľ poukázal na rozhodovacie iných všeobecných súdov, na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 20 Cdo 2409/2000, z ktorého relevantnú časť citoval, obdobne sp. zn. 31 Cdo 2847/2011, ako aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Ndc 6/2011, 1Nc/33/2012. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

3.1. Podaním z 24. apríla 2023 predložil návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu z dôvodu prebiehajúceho totožného konania na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 7csp/52/2011, v ktorom konaní sa znaleckým dokazovaním rieši otázka spôsobilosti žalovaného na právne úkony. Podotkol, že je značne finančne poškodený, jeho príjem je limitovaný, s prihliadnutím na jeho zdravotný stav, nie je reálne možné očakávať, že si dokáže zvýšiť príjem vlastnou činnosťou. Keďže rozsudok súdu prvej inštancie by mal byť zrušený, malo by to nenapraviteľnú možnosť pre navrátenie do pôvodného stavu.

4. Žalobkyňa sa k dovolaniu žalovaného písomne vyjadrenie nepredložila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo napádané rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie je nielen prípustné, ale aj dôvodné.

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním.

8. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

10. Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

11. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva strany sporu a nesprávny procesný postup súdu reprezentujúci takýto zásah znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky a ich spravodlivé rozhodnutie (I. ÚS 26/94).

12. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. V zmysle uvedeného ustanovenia treba za nesprávny procesný postup považovať postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnoprávnemu rámcu, a tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

13. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces; jeho súčasťou je aj náležité odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 559/2018, III. ÚS 47/2019).

14. Podstata dovolacej argumentácie vo vzťahu k namietanej vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP spočívala v namietaní nesprávneho procesného postupu odvolacieho súdu spojeného s posúdením splnenia obligatórnych náležitostí odvolania, jeho podpisu oprávnenou osobou. Odvolací súd odmietol podané odvolanie žalovaného z dôvodu podaného neoprávnenou osobou, podpísaného fyzickou osobou odlišnou od zvoleného právneho zástupcu. Z obsahu odvolania však vyplýva, že odvolanie bolo podpísané povereným advokátskym koncipientom v zmysle § 16 ods. 2 zákona o advokácii, pričom odvolací súd žiadnym spôsobom nereflektoval na podpis advokátskeho koncipienta, ktorým bolo odvolanie fyzicky podpísané. Odvolací súd skúmal len elektronický podpis H. Q., konajúcej na základe plnomocenstva z 1. septembra 2020, na základe čoho dospel k záveru o podaní odvolania neoprávnenou osobou, ktoré následne odmietol v zmysle § 386 písm. b) CSP.

15. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

16. Podľa § 127 ods. 1 a 2 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

17. Podľa § 125 ods. 1 a 2 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

18. Podľa § 23 ods. 1 písm. a) zákona o e-Governmente, orgán verejnej moci vykoná pri výkone verejnej moci autorizáciu elektronického podania alebo elektronického úradného dokumentu kvalifikovaným elektronickým podpisom vyhotoveným s použitím mandátneho certifikátu alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou, ku ktorým pripojí kvalifikovanú elektronickú časovú pečiatku, a to spôsobom podľa odseku 3. Osoba, ktorá nie je orgánom verejnej moci, vykoná autorizáciu elektronického podania, ak sa podľa zákona podáva v elektronickej podobe a zákon neustanovuje iný spôsob autorizácie alebo ak je podľa osobitného predpisu náležitosťou podania vlastnoručný podpis: 1. kvalifikovaným elektronickým podpisom alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou, 2. použitím na to určenej funkcie informačného systému prístupového miesta a po úspešnej autentifikácii osoby, ktorá autorizáciu vykonáva, zodpovedajúcej najmenej úrovni zabezpečenia „pokročilá“ podľa osobitného predpisu, ak sa zabezpečí uvedenie tejto osoby ako odosielateľa elektronickej správy, nemennosť obsahu autorizovaného dokumentu do momentu uloženia v elektronickej schránke adresáta, spojenie autorizovaného dokumentu s identifikátorom osoby odosielateľa a zachovanie väzby medzi nimi, ak to osobitný predpis nezakazuje alebo 3. uznaným spôsobom autorizácie, ak to osobitný predpis nezakazuje.

19. Podľa § 13 ods. 4 písm. g) bod 2 zákona o e-Governmente na účely prístupu do elektronickej schránky sa používajú identifikátor osoby v spojení s autentifikátorom, ktorý bol pridelený alebo vydaný majiteľovi elektronickej schránky alebo osobe oprávnenej na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou. Správca modulu elektronických schránok zabezpečuje, aby mala osoba oprávnená na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou po úspešnej autentifikácii dostupné všetky elektronické schránky, ku ktorým má takéto oprávnenie; je okrem osôb podľa písmen a) až e), ak ide o elektronickú schránku osobou oprávnenou na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou právnickej osoby, osoba poverená štatutárnym orgánom právnickej osoby alebo členom štatutárneho orgánu právnickej osoby, ktorej bola elektronická schránka zriadená, a to v rozsahu ním určenom.

20. Z citovaného ustanovenia § 125 ods. 2 CSP vyplýva, že pri elektronických podaniach vo veci samej je potrebné overiť autentickosť podania, lebo len také podanie môže mať procesné následky. Preto len podanie v elektronickej podobe vo veci samej je potrebné autorizovať podľa § 23 ods. 1 zákona o e-Governmente a to zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou. Zmyslom a účelom autorizácie elektronického podania vo veci samej je záruka identifikácie strany sporu a autenticity podania.

21. Z okolností preskúmanej veci vyplýva, že odvolanie žalovaného bolo podpísané advokátskym koncipientom advokátskej kancelárie, ktorej opatrovníčkou žalovaného bolo udelené plnomocenstvo na zastupovanie v spore. Oprávnenie advokátskeho koncipienta Mgr. J.V. Y. na spísanie a podpísanie odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva z udeleného poverenia z 24. augusta 2022 štatutárnou zástupkyňou právnickej osoby, nachádzajúce sa v spise na č. l. 243, čo je v súlade s § 16 ods. 2 zákona o advokácii. Pokiaľ odvolací súd pri posudzovaní splnenia autorizácie elektronického podpisu odvolania vychádzal z autorizácie podania inou poverenou fyzickou osobou právnickej osoby,

ktorú stotožňoval s osobou oprávnenou na spísanie a podpísanie odvolania, uvedeným procesným postupom porušil právo dovolateľa na spravodlivý proces. Ak advokát podá elektronické podanie s autorizáciou v presvedčení, že táto je perfektná, teda v súlade s osobitným právnym predpisom, je neprímerane prísne a príliš formalistické neprihliadať na ním predložené udelené poverenie za účelom preukázania naplnenia účelu § 125 ods. 2 CSP.

22. Ústavný súd v náleze sp. z. III. ÚS 404/2023-37 zo 7. novembra 2023 uviedol, že všeobecné sudy musia v prípade posudzovania splnenia určitých formálnych podmienok vždy zohľadniť, či procesná strana naplnila účel, ktorý sleduje konkrétna procesná norma. Bezpodmienečné trvanie na splnení určitých podmienok bez zohľadnenia toho, či bol naplnený účel danej normy, môže viesť k odopretiu práva na prístup k súdu (III. ÚS 269/2022). Obmedzenia a ich výklad však nemôžu neprímeraným spôsobom obmedziť jednotlivca v prístupe k súdu takým spôsobom a v takej miere, že by právo na prístup k súdu bolo vo svojej podstate spochybnené.

23. Právnym základom úkonov právnej zástupkyne dovolateľa bolo ustanovenie § 13 ods. 4 písm. g) bod 2 zákona o e-Governmente, ktoré umožňuje majiteľovi elektronickej schránky udeliť splnomocnenie (dať sa zastupovať) pri prístupe a disponovaní s elektronicou schránkou. Tieto pojmy zákon o e-Governmente bližšie nedefinuje, preto ich obsah treba ustáliť výkladom. Pojem prístup do elektronickej schránky možno vyložiť len tak, že oprávnená osoba môže vstúpiť do elektronickej schránky inej osoby a môže vidieť jej obsah. Široký pojem disponovanie možno vyložiť s ohľadom na to, aké dispozičné úkony v elektronickej schránke môže robiť jej majiteľ a aké úkony takto splnomocnenej osobe systém umožní vykonať. Nebyť plnomocenstva udeleného štatutárnou zástupkyňou právnickej osoby podľa § 13 ods. 4 písm. g) bodu 2 zákona o e-Governmente, poverená fyzická osoba by tieto úkony technicky ani nemohla vykonať, keďže ústredný portál verejnej správy by jej to neumožnil. Z obsahu udeleného plnomocenstva vyplýva jej poverenie na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou právnej zástupkyne žalovaného. Právna úprava zákona o e-Governmente je špeciálnou úpravou vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku. Zákon o e-Governmente umožňuje udelenie osobitného splnomocnenia na vstup a disponovanie s elektronicou schránkou. Súčasťou oprávnenia disponovať s elektronicou schránkou je aj možnosť odosielať a podpisovať správy, odosielať a podpisovať podania, ktoré sú prílohou týchto správ a tvoria spolu so správou jeden celok (§ 25 ods. 4 zákona o e-Governmente). Pokiaľ bolo elektronické podanie realizované osobou, ktorá bola splnomocnená oprávnením na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou podľa § 13 ods. 4 písm. g) bodu 2 zákona o e-Governmente, ide o riadne realizované elektronické podanie. Oprávnenie podľa § 13 ods. 4 písm. g) zákona o e-Governmente je tak splnomocnením na prístup a dispozíciu s elektronicou schránkou, ktoré zahŕňa aj právo zástupcu na prijímanie, podpisovanie, odosielanie správ, prípadne na iné úkony, ktoré spadajú do pojmu disponovať s elektronicou schránkou. V opačnom prípade by nemalo oprávnenie podľa § 13 ods. 4 zákona o e-Governmente žiadny praktický význam. V podstate ide o splnomocnenie rovnakého druhu, ako keď advokát splnomocní svojho koncipienta, či iného administratívneho zamestnanca na čisto administratívne úkony ako preberanie a otváranie poštových zásielok, či ukladanie listinných podaní advokáta do poštových obálok. Keďže ide o úkony skôr administratívno-technické, ide o prirodzený organizačný postup advokáta na výkon advokácie v elektronickej dobe (m. m. nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 269/2022-30 z 12. januára 2023).

24. Pri posudzovaní splnenia formálnych podmienok a náležitostí konania sa preto treba vyhnúť prehnanému formalizmu, ktorý by zasahoval do zásad spravodlivého procesu, ale aj prehnanej pružnosti, ktorá by viedla k spochybneniu procesných podmienok stanovených zákonom (Ústavný súd Českej republiky sp. zn. III. ÚS 2373/21, Európsky súd pre ľudské práva Walchli proti Francúzsku, č. 35787/03, § 29, z 26. júla 2007).

25. Nadväzujúc na uvedené dôvody, dovolací súd konštatuje, že uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP je dôvodný, preto napadnuté rozhodnutie zrušil v súlade s § 449 ods. 1 CSP a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 450 CSP). Z dôvodu zrušenia napadnutého rozhodnutia, dovolací súd ďalší uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP vecne neposudzoval.

26. V ďalšom konaní bude úlohou odvolacieho súdu opätovne prejednať a rozhodnúť o podanom odvolaní žalovaného. Výsloveným právnym názorom vyplývajúcim z tohto uznesenia je odvolací súd viazaný (§ 455 CSP).

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.